

[Hjermind.]

holdene og Omstændighederne kunde tilsige dem og ogsaa overholde.

I disse Dage har der været offentliggjort en Henvendelse fra „Bund Deutscher Nordschleswiger“, hvor man særlig omtaler Forholdene i Grænselandet. Det nævnes i denne Skrivelse, der, saa vidt jeg har forstaaet, ogsaa er tilgaaet Dagspressen, at der alene sidder 2 500 tidsfrivillige fængslet. Jeg har nævnt dette, fordi jeg gerne vilde have Anledning til at sige, at dette Tal, efter hvad der er oplyst for Udvalget, ikke er rigtigt, men at det kun drejer sig om ca. det halve Antal.

En særlig Overvejelse maatte man vel ogsaa gøre sig med Hensyn til Behandlingen af de politiske Fanger, der er syge eller Invalidere. Jeg vil her gaa ud fra, at man fra Anklagemyndighedens Side efter de almindelige Regler vil kunne løslade dem, hvis det er saaledes, at de skal under en særlig Lægebehandling og at et forsat Ophold i Fængselet efter deres Helbredstilstand ikke vilde være muligt. Dette har man derfor fra Udvalgets Side ikke taget særligt op i den foreslaaede Ændring til Retsplejelovens Tillæg. Jeg ønsker — for at afslutte Bemærkningerne om Cirkulæret —, at disse Fanger skal behandles i saa vidt Omfang, som det er muligt, efter vore almindelige Regler, men jeg ønsker, at man i Stedet for at give dem de almindelige Regler, naar man ikke kan overholde dem, faar fastsat nøje, hvorledes Forholdene kan praktiseres, og saa giver en Meddelelse derom til Fangerne.

Jeg vil yderligere sige — som jeg sagde det før —, at jeg ikke mener, det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen paastod, at den Ordning, man før har haft, har fungeret tilfredsstillende. Der er efter min Opfattelse altid noget utilfredsstillende i en Praksis, som følges i Strid med en saa ny Lov som den, der her er Tale om, og jeg synes da i hvert Fald, at naar der selv fra Ministerens Side rejses Tvivl, bør man give en saadan Bestemmelse som den, der nu er forelagt til Vedtagelse.

Jeg vil gerne til sidst sige, at vi har nu gennem Dagspressen erfaret, at der foregaar Overvejelser i et Udvalg, nedsat af Justitsministeriet, med Hensyn til en Revision af Straffelovstillægget og Retsplejelovstillægget. Jeg vil derfor udtrykke Ønsket om, at man snart her i Tinget kan faa Resultatet af disse Overvejelser forelagt og faa det paagældende Lovforslag om Revision frem til Drøftelse, og jeg kan til den højtærede Minister sige, at til en

Revision af Straffelovstillægget og Retsplejelovstillægget, der foretages i den danske Strafferets Aand, kan jeg tilsige mit og mit Partis Medarbejderskab.

Bertel Dahlgaard: [Jeg har ikke noget Ønske om at forlænge denne Forhandling. Naar jeg alligevel har bedt om Ordet, er det for at sige, at det forekommer mig, at den ærede Ordfører (Busch-Jensen) brød en gammel og værdifuld Tradition her i det høje Ting, nemlig den, at Udvalgets Ordfører taler saaledes, at man forstaaer, at han taler paa hele Udvalgets Vegne. Det ærede Medlem Hr. Busch-Jensens Tale indeholdt en Blanding af Synspunkter, dels Synspunkter, hvorom hele Udvalget er enig, dels Synspunkter, som var hans egne i snævrere Forstand, uden at det for Tilhørerne fremgik, hvad der var det ene og hvad der var det andet. Jeg siger det kun, fordi Resultatet, hvis man ikke følger denne gamle Tradition, meget ofte vil blive en Forlængelse af Forhandlingerne her, idet der da let opstaar Misforstaaelser af den ene og den anden Art.

Jeg har ogsaa sagt dette af den særlige Grund, at den ærede Ordfører i de Udtalelser, han fremsatte, fremkom med en Fortolkning af det, Ændringsforslaget indeholder. Jeg vil gerne sige, at Lovbestemmelsen her betyder selvfølgelig det, der staar i den, og Lovbestemmelsens Ordlyd, Betingelsen for Løsladelse, er jo, at

„Fængslingsens Fortsættelse skønnes at ville medføre en længere Frihedsberøvelse end den, som kan forventes idømt“.

Vi fra vor Side ønsker ikke Løsladelse, som skaber Risiko af den Art, det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen omtalte, men vi ønsker Løsladelse, hvor en Forlængelse af Varetagtsfængslingen maa anses for urimelig under Hensyn til de Forseelser, det her drejer sig om, og den Straf, som kan forventes. Og jeg haaber, at den højtærede Justitsminister, som har Ansvaret i denne Sag, vil forstaa at trække den rette Grænse i Henhold til den Bemyndigelse, som Lovens Ordlyd nu giver ham.

Jeg vil ogsaa bede den højtærede Justitsminister i særlig Grad have Opmærksomheden, henvendt paa Forholdene i Sønderjylland, saa der heller ikke skal kunne herske Tvivl om, at Personer, der tilhører Mindretallet, løslades, hvor det drejer sig om Forseelser af saa ringe Karakter, at ogsaa den dansksindede Del af Befolkningen dernede ser paa dem paa denne Maade.